

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/906/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210501
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210501.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 125 eur a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6C/225/2012-84 zo dňa 3. septembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na základe dokazovania vykonaného listinnými dôkazmi dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalobca nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na tunajšom súde pod sp.zn. 6Er/2674/2008. Z priloženého spisu súd prvého stupňa zistil, že na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 1.12.2008, vydal exekučný súd dňa 3.2.2009 poverenie pre súdneho exekútora pre vymoženie uloženej povinnosti vrátane trov konania na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom, ktorého zriaďovateľom je Slovenská rozhodcovská, a.s. Uznesením fč.k. 6Er/2674/2008-13 zo dňa 20.7.2011 exekučný súd exekučné konanie zastavil. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu ako oprávneného uznesením č.k. 4CoE/445/2011-21 zo dňa 30.9.2011 uznesenie exekučného súdu potvrdil. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalobca svoje nároky nepreukázal. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu exekučného súdu vo veci udelenia poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku. Súd prvého stupňa z pripojeného exekučného spisu zistil, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané tri mesiace po doručení žiadosti, čo nemožno považovať za prieťahy v konaní, ktoré by efektívne mohli spôsobiť nenapraviteľný škodový následok pre žalobcu, keď vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 11.9.2008 a exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 1.12.2008, teda po troch mesiacoch. Ak neskôr došlo k zastaveniu exekúcie, je súd týmto rozhodnutím viazaný a nemá právomoc posudzovať správnosť a zákonnosť tohto rozhodnutia z pohľadu zákona č. 514/2003 Z.z., ak takéto rozhodnutie nebolo súdom vyššieho stupňa zrušené alebo zmenené. Žalobca do skončenia dokazovania nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u žalovaného, hoci ho súd prvého stupňa na to v rámci

predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na žalovaného, aby súd vyzval žalovaného na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov sa súd prvého stupňa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale žalobu v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 3 ods. 1 písm. a/, d/, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, v žiadosti zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde. Ak tak súd prvého stupňa spravil, odňal tým jeho právo na konanie pred súdom. Opätovne poukázal na to, že sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok, nepovažuje za nestranného a je potrebné ho z konania vylúčiť. Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Poukázal na to, že súd prvého stupňa rozhodol bez toho, aby mu umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces tým bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Žalobcovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Žalobca hodlal v konaní predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Súd prvého stupňa zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti

napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými žalobcom a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods.1 O.s.p.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody odvolací súd neposudzoval len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1

písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Z úradnej moci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) odvolací súd podrobil preskúmaniu žalobcom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ O.s.p., keď vo veci rozhodoval vylúčený sudca a postupom súdu prvého stupňa sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom.

V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námitka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prejednávaná vec bola pôvodne pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Barbara Plaskurovej, ktorá bola uznesením Krajského súdu v Trenčíne ako nadriadeného súdu č.k. 6NcC/241/2012-11 zo dňa 19.10.2012 z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená. Opatrením predsedníčky Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. Spr/26/2013 zo dňa 25.2.2013 bola vec náhodným výberom elektronickou podateľňou pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Andrejovi Stachovičovi. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany žalobcu dospel k záveru, že na strane zákonného sudcu nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ho v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci a účastníkom konania. Z obsahu spisu vyplýva, že v exekučnej veci sp.zn. 6Er/2674/2008 vedenej pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom nebol JUDr. Andrej Stachovič zákonným sudcom. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadne skutočnosti predstavujúce dôvod na vylúčenie tohto sudcu a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov žalobcu. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu nemôžu byť ani úvahy žalobcu založené na skutočnosti, že súd prvého stupňa svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane žalobcu, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevytvára nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednáwanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jeho nestranné rozhodnutie. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

Podanou žalobou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata 125 eur titulom majetkovej škody a zaplata 319 eur titulom nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na predmet konania a sporu nepresahujúci sumu 1 000 eur, danú vec možno považovať za drobný spor, pretože spĺňa podmienky ustanovenia § 200ea ods. 1, 2 O.s.p., ktoré podľa § 115a ods. 2 O.s.p. umožňujú súdu rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania. V danej veci súd prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie veci nariadil pojednávanie podľa § 115 ods. 1 O.s.p. pri zachovaní lehoty podľa § 115 ods. 2 O.s.p. v dňoch 30.4.2013 a 3.9.2013. Pojednávanie nariadené na deň 30.4.2013, kedy právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 28.3.2013, súd prvého stupňa odročil na neurčito z dôvodu rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky voči rozhodnutiu

Krajského súdu v Trenčíne vo veci riešenia námietky zaujatosti sudcov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Tento návrh bol súdu prvého stupňa doručený dňa 29.4.2013. O návrhu rozhodol súd prvého stupňa uznesením č.k. 6C/225/2012-48 zo dňa 2.5.2013 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu rozhodol uznesením č.k. 5Co/13/2013-62 zo dňa 19.6.2013 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 3.9.2013 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 17.7.2013. Dňa 2.9.2013 doručil právny zástupca žalobcu súdu prvého stupňa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a súčasťou tohto návrhu bol opätovne ten istý návrh na prerušenie konania. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 3.9.2013 bez prítomnosti účastníkov konania. Na začiatku pojednávania súd konštatoval, že o tom istom návrhu žalobcu na prerušenie konania už bolo rozhodnuté.

Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvého stupňa konštatuje, že postup tohto súdu zodpovedá procesným podmienkam podľa § 114 ods. 2, § 115 ods. 1, 2 O.s.p. a podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 119 ods. 2 O.s.p. Na strane žalobcu absentoval dôležitý dôvod, pre ktorý by bol súd prvého stupňa povinný pojednávanie dňa 3.9.2013 zrušiť alebo odročiť. Prejednaním a rozhodnutím veci súdom prvého stupňa bez účasti právneho zástupcu žalobcu postupom podľa citovaných zákonných ustanovení nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolaciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom postupom súdu prvého stupňa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

Preskúmaním obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca mal objektívnu možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, ktoré uviedol a navrhol žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach. Vyjadrenia žalovaného mal právny zástupca vo svojej faktickej dispozícii po tom ako mu boli postupne doručované súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa splnil voči právnej zástupcovi a žalovanému obligatórnu poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a vo veci rozhodol na pojednávaní podľa § 115 ods. 1 O.s.p. Splnením poučovacej povinnosti a prejednaním veci na pojednávaní umožnil súd prvého stupňa účastníkom konania zúčastniť sa vykonania všetkých dôkazov a vyjadriť sa k týmto dôkazom v súlade s ich procesným oprávnením podľa § 123 O.s.p.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa je toho názoru, že žalobca v konaní nespĺnil dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 O.s.p. V sporových konaniach, ako je aj v danej veci, sa nespĺnenie dôkaznej povinnosti prejaví v nepriaznivom meritórnem rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje dôkazné bremeno neunesol. Dôkazné bremeno je procesný inštitút, ktorý spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť závisí od účastníkov konania, ktorí tým vymedzujú predmet dokazovania, teda to čo má byť preukázané. Na preukázanie skutočností, ohľadom ktorých má účastník konania dôkazné bremeno slúži dôkaz, dôkazný prostriedok realizovaný v procese dokazovania. Vymedzenie okruhu skutočností, ktoré musí účastník uviesť a následne preukázať závisí od hypotézy hmotnoprávnej normy upravujúcej sporný vzťah medzi účastníkmi. Táto norma zároveň určuje rozsah dôkaznej povinnosti a dôkazného bremena. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej podmienkami sú : výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi nimi. Tieto podmienky musí preukázať poškodený, ktorý znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

Právne vzťahy, z ktorých žalobca odvodzoval nároky uplatnené žalobou sú upravené zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (účinnosť 1. júla 2004, zmena vykonaná zákonom č. 215/2007 Z.z. s účinnosťou od 1. septembrom 2007, zmena vykonaná zákonom č. 477/2008 Z.z. a zákonom č. 517/2008 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2009, zmena vykonaná zákonom č.508/2010 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2011) v znení do 31.12.2012.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje existencia nesprávneho úradného postupu pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci hypotézu právnej normy. Pokiaľ nesprávny úradný postup existuje nastupuje dispozícia právnej normy predstavujúca zodpovednosť štátu ako zodpovednostného subjektu za škodu, ktorá predstavuje právny následok nesprávneho úradného postupu v podobe sankcie. Dôkazná povinnosť žalobcu spočívala v preukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní sp.zn. 6Er/2674/2008. Nesprávny úradný postup žalobca charakterizoval ako nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov s poukazom na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v období od 1.2.2002 do 31.5.2010, v období od 1.6.2010 do 31.5.2011 a od 1.6.2011, keď k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Na preukázanie nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia exekučným súdom v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov žalobca navrhoval ako dôkaz súdny spis exekučného súdu vedeného medzi oprávneným - žalobcom a povinným U. B. pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúce zo zmluvy o úvere č. 3760203 (Ex 10247/2008). Súd prvého stupňa po zistení, že ide o exekučné konanie vedené Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 6Er/2674/2008, tento spis pripojil a oboznámil jeho spisový materiál.

V danom prípade bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom v ne primeranom čase a bez zbytočných prietahov, je nesprávnym úradným postupom podľa právoplatného rozhodnutia vydaného v inom konaní (sťažnosť u predsedu súdu na podklade sťažnosti na prietahy, disciplinárne konanie, konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva). Podľa § 36 ods. 1 Exekučného zákona exekučné konanie začalo dňa 1.11.2008, kedy súdny exekútor spísal zápisnicu o návrhu oprávneného - žalobcu na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 1.12.2008. V čase začatia exekučného konania bolo toto konanie upravené Exekučným poriadkom v znení účinnom do 31.5.2010, ktorý v ustanovení § 44 ods. 2 ustanovoval lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v súlade s citovaným zákonom mal vydať poverenie najneskôr dňa 16.12.2008, ak vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 3.2.2009, konal tak po 48 dňom po uplynutí zákonnej lehoty. Počet dní skutočného omeškania vydania poverenia exekučným súdom je podstatne nižší ako v žalobe tvrdil žalobca, keď uviedol omeškania viac ako 6 mesiacov. Žalobca nepreukázal, že ním namietané zbytočné prietahy, o ktorých by bolo rozhodnuté v inom konaní rozhodnuté, sú neodôvodnené a boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody žalobcu v exekučnom konaní z dôvodu, že jeho pohľadávka sa stala nevymáhateľnou a nevykonateľnou.

Zákon č. 514/2003 Z.z. stanovuje obligatórne mimosúdne prejednanie nároku na náhradu škody v prípadoch, keď ku škode došlo nezákonným rozhodnutím (§ 7) ako aj nesprávnym úradným postupom (§ 9). Žalobca aj napriek výzvam súdu prvého stupňa v konaní nepredložil žiadnu listinu o vykonaní mimosúdneho prejednania nároku na náhradu škody s príslušným orgánom štátu. Podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku (§ 16). Túto podmienku musí splniť žalobca a splnenie tejto podmienky nie je možné zamieňať s vykonaním dôkazov v procese dokazovania

tak ako to žalobca označil v žalobe, keď ako dôkaz navrhol vykonať pripojenie spisu žalovaného k predbežnému prerokovaniu nároku.

Odvolacie dôvody prezentované žalobcom v odvolaní nemajú oporu v zistenom skutkovom stave ani v právnom posúdení veci súdom prvého stupňa. Predloženie listinného dôkazu v podobe znaleckého posudku, ktorý mienil žalobca v konaní vykonať, môže byť odvolacím dôvodom iba za splnenia zákonných podmienok podľa § 205a ods. 1 O.s.p., čo v danom prípade nenastalo. Súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci žalobu zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi by patrila náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd zistil, že z obsahu spisu žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil. Preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.